

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Juni 2010 • Nr. 67

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 23 danske miljø- og udviklingsorganisationer.

92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

© Martin Harvey / WWF-Canon

Indhold

FN's internationale biodiversitetsår: Et afsæt for fremtidens naturpolitik.....	2	Danmark handler i strid med Copenhagen Accord.....	8
Mål skal ikke kun vedtages – de skal også opfyldes	3	Manglende respekt for menneskerettigheder gør det svært at nå 2015 Målene	9
Naturen venter, Karen.....	3	Søren Pinds dilemma	10
Biomassesatsning kan koste natur	4	Arrangementer	11
Klimaforhandlinger slået tilbage til start ...	5		
Snyd med skov i rige lande kan undergrave global klimainsats	6		
Finansiering af skov udenom FN – en invitation til at glemme menneskerettighederne?	7		

FN's internationale biodiversitetsår: Et afsæt for fremtidens naturpolitik

Af Karen Ellemann, Miljøminister

Året 2010 er FN's internationale biodiversitetsår. Det er i år, vi markerer arbejdet med at stoppe tilbagegangen af den biologiske mangfoldighed. 2010 er også året, hvor det internationale samfund har sat sig som mål, at hastigheden, hvormed den biologiske mangfoldighed tabes, skal være sænket betydeligt.

Dette mål er ikke nået nogen steder i verden, men vi ved, at en målrettet indsats for naturen nytter, og der er brug for handling frem for snak. 2010 er også året, hvor en række vigtige internationale aftaler for naturen skal indgås, og hvor det internationale samfund skal forhandle om at fastsætte nye mål for den biologiske mangfoldighed.

Dette sker bl.a. når Biodiversitetskonventionen afholder sin 10. partskonference i Japan i oktober 2010. Hvis alt går vel vil landene på denne konference forhåbentlig vedtage et bindende regelsæt for adgang og udbyttedeling til genetiske ressourcer.

"På partskonferencen skal landene [...] forhandle om nye mål for bevarelsen af den biologiske mangfoldighed."

Det er en særlig mærkesag for mig, at det sker. Med en sådan aftale skabes der den juridiske ramme for dels at komme biopirateri til livs og dels at sikre virksomheder og forskningsinstitutioner adgang til vigtige genetiske ressourcer.

På partskonferencen skal landene også forhandle om nye mål for bevarelsen af den biologiske mangfoldighed. De gamle mål var nyttige i forhold til at skabe politisk fremdrift og sætte naturen på dagsordenen globalt, men målene var ikke formuleret på en måde, som gjorde dem særligt omsættelige i praksis.

EU har allerede i marts besluttet, at man vil stoppe tilbagegangen i biodiversiteten i 2020 og så vidt muligt genoprette noget af det tabte. Samtidig vil EU arbejde for, at de nye globale mål nedbrydes i delmål, og bliver mere målbare og tidsfaste. På nuværende tidspunkt forhandler landene i konventionen om en vision for 2050, og en mission for 2020 fordelt på 20 sådanne delmål. Danmark deltager aktivt i forhandlingerne om dette i EU og FN.

Sideløbende med dette foregår der også for tiden globale forhandlinger om at oprette et mellemstatsligt panel om biologisk mangfoldighed og økosystemydelser (IPBES).

Panelet er tænkt som en form for søsterpanel til IPCC klimapanelet, som bl.a. skal kunne udarbejde globale miljøtilstandsvurderinger og ansøre ens standarder og metoder og videndeling til belysning af problemstillinger og udviklingstendenser i forhold til natur og økosystemernes samfundstjenester. Et sådant panel vil således være et vigtigt redskab til at sikre, at fremskridtet i forhold til de naturmål, som opstilles i FN, rent faktisk kan måles og vejes.

"EU har allerede i marts besluttet, at man vil stoppe tilbagegangen i biodiversiteten i 2020 og så vidt muligt genoprette noget af det tabte."

I alle disse internationale forhandlinger og processer spiller NGO'erne en værdifuld rolle i forhold til blandt andet at tilvejebringe nye synspunkter, oplysninger og ændringsforslag i et frugtbart samspil med regeringerne. Miljøministeriet og jeg ser derfor frem til at mødes med NGO'erne, når det går løs på den internationale scene.

Mål skal ikke kun vedtages – de skal også opfyldes

Af Tove Maria Ryding, Greenpeace

Siden målet om at ”standse tabet af biologisk mangfoldighed væsentligt senest 2010” blev vedtaget i Johannesburg i 2002, er den globale udryddelse af dyr og planter fortsat ufortrødent. Det skyldes bl.a., at den globale ødelæggelse af naturskove er fortsat med uændret hastighed, at vi stadig ikke har et globalt netværk af beskyttede havområder, at der generelt er alt for få ressourcer til naturbeskyttelse, samt at biodiversitet ikke indtænkes i sektorer så som transport og landbrug – for bare at nævne en brøkdel af årsagerne.

“[...] 2010 rummer en unik mulighed for at samle verdens regeringer omkring en øget naturindsats.”

Men 2010 rummer en unik mulighed for at samle verdens regeringer omkring en øget naturindsats. Det er nemlig ikke kun FN’s internationale biodiversitetsår, men også det år hvor verdens regeringer mødes til både et officielt højniveau biodiversitetsmøde i New York til september samt til Biodiversitetskonventionens 10. partskonference i Nagoya i Japan til oktober.

Det ser dog ud til, at regeringerne endnu ikke har lært en af de vigtigste lektioner fra

2010-målet, nemlig at det ikke er målene i sig selv men derimod national opfyldelse af målene, som gør en forskel. I øjeblikket er regeringerne således fortrinsvis fokuserede på at forhandle et nyt mål men ikke på at få styrket naturbeskyttelsen som sådan eller på at sikre at globale mål, delmål og indikatorer fremover vil blive omsat til konkrete planer og handling på nationalt niveau.

“Desværre er Danmark et udmærket eksempel på manglende national opfølgning på internationale løfter.”

Desværre er Danmark et udmærket eksempel på manglende national opfølgning på internationale løfter. Siden Wilhjelmudvalget i 2001 udsendte sin rapport om Danmarks natur, har ingen dansk politiker med rette kunnet hævde, at vi ikke ved, hvad det er, der skal til. Til trods for dette har vi heller ikke i Danmark set den politiske vilje til at vende den negative udvikling for vores natur.

Derfor er 2010 nødt til at blive et vendepunkt for den globale naturbeskyttelse, og ikke kun året hvor FN endnu engang vedtog et mål, som regeringerne ikke har i sinde at opfylde.

Naturen venter, Karen

Af Ann Berit Frostholm, natur- og planmedarbejder i Danmarks Naturfredningsforening

Naturen venter. Ikke bare på et landbrug med et udsyn, der rækker ud over egen farm. Men i høj grad også på en Miljøminister, som har vilje og gennemslagskraft til at gøre op med 10 års tandløs naturpolitik og vende mere end 100 års deroute for den biologiske mangfoldighed.

“Naturovervågningen er sparet væk og en stor del af den biologiske mangfoldighed lader sig derfor [...] ikke længere vurdere.”

Det Grønne Kontaktudvalg har benyttet FN’s internationale år for biologisk diversitet til at gøre status på naturtilstanden i

Danmark med rapporten Danmarks Natur 2010. Konklusionen er fortsat tilbagegang for mange arter og naturområder, som forsvinder eller opsplittes. Halvdelen af åerne, omtrent 60 pct. af søerne og knap 90 pct. af fjordene og kystområderne har for ringe vandkvalitet. 66 pct. af overdrev, enge, heder og klitter er i ugunstig bevaringsstatus. 29 pct. af de vurderede arter er truede i en eller anden grad. Selv haren optræder på Rødlisten.

”Der er et udtalt behov for, at Regering og Folketing i bred enighed fremlægger en plan for, hvordan natur og biodiversitet fremadrettet sikres i Danmark.”

Naturovervågningen er sparet væk og en stor del af den biologiske mangfoldighed lader sig derfor - meget bekvemt - ikke længere vurdere. Haren får en forvaltningsplan. Men hvilke tiltag er i vente for de 1.834 andre arter, som står på Rødlisten?

Svaret er ingen. Den tandløse naturpolitik, som er ført i Danmark gennem snart et årti kombineret med en landbrugspolitik, som konsekvent tænker bonde før biodiversitet, øger ikke mangfoldigheden. Der er et udtalt behov for, at Regering og Folketing i bred enighed fremlægger en plan for, hvordan natur og biodiversitet fremadrettet sikres i Danmark. EU's vand- og naturdirektiver skal implementeres seriøst.

Det nationale naturovervågningsprogram skal revideres og udbygges, så vi får et fyldestgørende billede af hvordan biodiversiteten udvikler sig i Danmark, og om indsatsen rækker til at nå målet. Tager Regeringen initiativ til at igangsætte de foreslåede tiltag for naturen herhjemme, er det realistisk ikke bare at vedtage et nyt 2020-mål for biodiversitet, men vigtigst af alt: At nå det.

Biomassesatsning kan koste natur

Af Kristian Jørgensen, Formand, Nepenthes

Træ er et godt materiale, der både kan erstatte klimafjendske byggematerialer og brændsler. En misforståelse har dog bredt sig: At skovprodukter pr. definition kan betragtes som bæredygtige og som en CO₂-neutral energikilde. Diskussionen om biobrændstoffer til transport har fyldt meget i medierne de sidste par år. Næste store slag drejer sig om brugen af biomasse i energisektoren, for hvad er det bæredygtige potentiale?

Herhjemme ser skovbruget et stort potentiale i øget brug af træ til erstatning for kul og mener, at vi kan fordoble brugen af biomasse fra skovene.

”Næste store slag drejer sig om brugen af biomasse i energisektoren, for hvad er det bæredygtige potentiale?”

For at vurdere det bæredygtige potentiale, må vi se på det pres, skovenes natur oplever i dag. Det er ikke nemt at være larve eller

svamp, når der i danske skove i gennemsnit kun er 4,7 kubikmeter dødt træ per hektar, mens det vurderes, at potentialet i danske skove er mindst 70 kubikmeter per hektar. I hele 73 procent af skovene vurderes det, at der slet ikke findes dødt træ overhovedet. Til sammenligning er der i Østeuropa et gennemsnit på ca. 30 kubikmeter per hektar. Skovenes mangel på dødt og gammelt træ er hovedårsagen til, at halvdelen af den enorme danske rødliste over truede arter er fra skovene. Hvordan skal vi kunne tro på et yderligere potentiale i produkter fra skovene, når de under de nuværende forhold er så forarmede?

”Skovenes mangel på dødt og gammelt træ er hovedårsagen til, at halvdelen af den enorme danske rødliste over truede arter er fra skovene.”

Så kan vi jo importere eksempelvis træpiller og flis, vil nogen mene. Men det vil alle andre EU-lande også. Som på mange andre

områder er vi i færd med at eksportere vores fejltagelser til den øvrige verden. Efter spørgslen og dermed importen af biomasse kommer i dag hovedsageligt fra Østeuropa.

Med et massivt merforbrug må vi se, hvor længe der går, før deres biodiversitet er lige så forblødende som vores egen.

Klimaforhandlinger slået tilbage til start

Af John Nordbo, miljø- og klimachef i WWF Verdensnaturfonden

”Stemningen var god, men resultatet mager”. Sådan vil de fleste forhandlere nok vurdere det møde under FN’s klimakonvention, som sluttede i Bonn d. 11. juni. I to uger havde forhandlerne stort set været forskånet for procedurediskussioner, og en tekst fra formanden for den vigtigste forhandlingsgruppe var blevet taget seriøst. På enkelte punkter havde lande som USA og Bolivia skruet ned for retorikken og vist vilje til at bevæge sig.

”Ud af det blå kom formuleringer, som vil indebære, at de rige lande selv får lov til at sætte mål for, hvor meget de vil reducere deres udslip af drivhusgasser i 2020.”

Alligevel var mødet ikke harmløst. Det sluttede med, at formanden for forhandlingerne fremlagde en ny tekst, som skulle afspejle de fremskridt, der var sket under mødet. Ud af det blå kom formuleringer, som vil indebære, at de rige lande selv får lov til at sætte mål for, hvor meget de vil reducere deres udslip af drivhusgasser i 2020. Ifølge teksten vil der heller ikke gælde bindende mål for, hvor højt udslippet må være i årene fra 2013 til 2019.

Man behøver ikke den helt store politiske kugleramme for at regne ud, at hvis de rige lande først får mål, som skal opfyldes om 10 år, så vil det ikke ligefrem være befordrende for handling her og nu. Intet er så nemt for politikkerne som at udskyde ind-

greb til næste regering. Det var præcis den fejl, der blev begået, da man indgik Kyoto-protokollen i 1997. De forpligtende mål trådte først i kraft 11 år senere. – Og en stor kreds af lande, inklusive Japan, Canada og en række EU-lande fik slet ikke travlt med at gøre noget ved deres udslip. Udledningerne af drivhusgasser fik tværtimod lov til at stige.

Det vil ikke alene være et stort problem for klodens klima, hvis de rige lande får lov til at speede klimaindsatsen ned i stedet for op. Det vil også gøre det vanskeligere for dansk industri at finde sin plads i den fremtidige globale økonomi.

”Det vil [...] være et stort problem for klodens klima, hvis de rige lande får lov til at speede klimaindsatsen ned i stedet for op.”

Danske virksomheder står utroligt stærkt rustet til at høste frugterne af en skærpet global klimaindsats. Mere end 3,5 procent af det danske bruttonationalprodukt kommer fra fremstilling af anlæg til vedvarende energi eller energibesparende udstyr. I ingen andre lande udgør produktionen af løsninger på klimaproblemet blot én procent af samfundsøkonomien.

Når FN-klimaforhandlingerne genoptages til august, får vi et bedre indtryk af, om de rige lande får lov til at slippe for bindende mål for udslip af drivhusgasser.

Snyd med skov i rige lande kan undergrave global klimaindsats

Af Rebecca Bolt Ettlinger, Nepenthes

Forhandlingerne om, hvordan i-landene opgør udledninger af drivhusgasser fra deres skove, brød ud i lys lue under klimamødet i Bonn i starten af juni. Efter to års stille tovtrækkeri i en lille gruppe af tekniske eksperter, er ulandene begyndt at protestere højlydt over, at i-landene forsøger at udvande deres klimamål gennem huller i skovreglerne. De eksisterende regler under Kyotoprotokollen er nemlig så dårlige, at de skal genforhandles inden næste forpligtelsesperiode. Men der er ingen ægte forbedringer i de forslag, i-landene har lagt på bordet.

”Efter to års stille tovtrækkeri [...], er ulandene begyndt at protestere højlydt over, at i-landene forsøger at udvande deres klimamål gennem huller i skovreglerne.”

De rige lande presser på for at få vedtaget nye skovregler, der tillader brug af frem-skrivninger til at måle udledninger fra skovforvaltning. Det vil altså sige, at landene ikke skal tælle det udslip, de alligevel har planlagt med, men kun udledninger over det forventede niveau. Det vil betyde, at store udslip fra de rige landes skovforvaltning ikke tælles med.

En sådan tilgang gør hånt om anbefalingerne fra FN's videnskabelige klimapanel om reduktion af udledningerne i i-landene i

forhold til 1990-niveau. I-landene foreslår altså at belønne sig selv for en indsats, der ikke er tilstrækkelig til at opfylde klimapanelets anbefalinger. Samtidig åbner de større mulighed end tidligere for at misbruge systemet, da det er svært at gennemskue, hvordan et fremskrevet reference-niveau er beregnet.

”De rige lande - herunder EU - må stoppe med at forsøge at skabe ødelæggende smuthuller i en ny klimaaf-tale [...]”

Ulande som Tuvalu og Mikronesien kræver ægte reduktioner i udledningerne fra skov i i-landene. Andre, såsom de centralafrikanske lande, kan ikke lade være med at drage paralleller til forhandlingerne om reduktion af udledninger fra skov i ulande (REDD). Her lægges der op til høje standarder for gennemskuelige data og krav om, at naturlig skov ikke må konverteres til plantager. Således kan i-landenes uvillighed til at anerkende klimabelastningen fra deres egne skove være med til at undergrave en effektiv indsats mod skovødelæggelse i tropenerne.

De rige lande - herunder EU - må stoppe med at forsøge at skabe ødelæggende smuthuller i en ny klimaaf-tale, og i stedet acceptere skovregler, der sikrer klimaet. Det bør Danmark arbejde for.

Finansiering af skov udenom FN – en invitation til at glemme menneskerettighederne?

Af Sille Stidsen, Environment & Climate Change Programme Coordinator, IWGIA

Umiddelbart før de netop afsluttede klimaforhandlinger i Bonn præsenterede Norge på vegne af 58 lande en ny aftale om at kickstarte de globale investeringer i skovfredninger som strategi til bekæmpelse af den globale opvarmning (REDD). Aftalen er resultatet af den såkaldte Paris-Oslo proces om REDD, som Frankrig og Norge startede efter den manglende beslutning om REDD på klimatopmødet i København.

De 58 lande bag initiativet – herunder Danmark - forpligter sig til sammen at sætte skub i REDD-forberedelsesfasen i de tropiske og subtropiske lande, hvor indsatsen skal foregå.

Indfødte folk og NGO'er har siden processens start været stærkt kritiske overfor initiativet, som hele vejen igennem har været meget lukket og uigennemsigtigt, og dermed stået i stærk kontrast til den bevågenhed indfødte folks rettigheder i forhold til REDD ellers har fået.

”I den partnerskabsaftale [...] findes der nemlig ingen overordnede principper om, at indfødte folks rettigheder må sikres i alle REDD aktiviteter.”

Sørgeligt nok ser bekymringerne over den uigennemskuelige proces nu ud til at have været velbegrundede. I den partnerskabsaftale som blev præsenteret i Oslo den 27. maj findes der nemlig ingen overordnede principper om, at indfødte folks rettigheder

må sikres i alle REDD aktiviteter. Med Norge som en af verdens førende fortalere for indfødte folks rettigheder og stærkt engagerede i sagen i FN-regi, havde man håbet at få væsentlige betingelser vedrørende indfødte folks rettigheder ind i aftalen.

”Ydermere er det stærkt bekymrende, at REDD processen med Partnerskabsaftalen kører videre i højt tempo udenfor Klimakonventionen.”

Allerhelst i form af, at respekt for indfødte folks rettigheder skulle være en forudsætning for, at lande kan finansiere deres REDD aktiviteter via aftalen.

Som Partnerskabsaftalen ser ud, refereres der imidlertid alene til disse rettigheder i form af en reference til Klimakonventionens forhandlingstekst om REDD. Og det er bekymrende, eftersom denne ikke er færdigforhandlet, og risikerer ikke at blive vedtaget til klimatopmødet i Mexico til december.

Ydermere er det stærkt bekymrende, at REDD processen med Partnerskabsaftalen kører videre i højt tempo udenfor Klimakonventionen. Dels underminerer det Klimakonventionens rolle, dels er det en åben dør til at 'glemme' de internationale standarder for indfødte folks rettigheder, som Klimakonventionen, som en del af FN-systemet, har et ansvar for at respektere.

Danmark handler i strid med Copenhagen Accord

Af Nils Brøgger Jakobsen, kampagnemedarbejder i Mellemfolkeligt Samvirke.

Et af de få konkrete resultater fra klimaaftalen i København 'The Copenhagen Accord' var, at verdens fattige lande blev lovet 30 mia. dollars fra 2010 – 2012 til at kompensere for konsekvenserne af klimaforandringerne. Disse penge skal være nye og ekstra i forhold til allerede lovet udviklingsbistand.

"Fastfrysningen af bistanden giver reelt 2,3 mia. mindre til verdens fattigste over de næste tre år."

Danmark har både før og efter COP15 bekræftet, at de arbejder for, at princippet om nye og ekstra midler skal være del af en global klimaaftale. Så sent som den 28. april havde klimaministeren, Lykke Friis og udviklingsministeren, Søren Pind igen fundet anledning til at lancere, at Danmark via Klimapuljen giver 1,2 mia. kr. over de næste tre år til lande, som rammes af klimaforandringerne.

Trods kritik har regeringen gentagne gange argumenteret for, at pengene til Klimapuljen er nye og ekstra, samt ikke bliver taget fra den eksisterende bistand. Denne argumentation kunne have et lille gran af rigtighed, da en del af de 1,2 mia. kr. blev finansieret ved, at beløbet for dansk udviklingsbistand steg i takt med den økonomiske vækst i Danmark.

I forbindelse med regeringens genopretningsspakke er dansk udviklingsbistand nu blevet fastlåst i kroner og ører. Det betyder, at dansk udviklingsbistand årligt undermineres af inflation og udgør en stadig mindre del af dansk BNP. Fastfrysningen af bistanden giver reelt 2,3 mia. mindre til verdens fattigste over de næste tre år.

Fastfrysningen betyder, at man nu på ingen måde kan argumentere for, at midlerne til Klimapuljen kan betegnes som 'nye og ekstra'. Dermed agerer det danske formandskab for klimaforhandlingerne direkte i strid med Copenhagen Accord. Det er meget vanskeligt at argumentere for, at man giver nye og ekstra midler, når man skærer i udviklingsbistanden.

"Fastfrysningen betyder, at man nu på ingen måde kan argumentere for, at midlerne til Klimapuljen kan betegnes som 'nye og ekstra'."

Danmarks ageren i forhold til verdens fattige er et eksempel på, hvorfor klimaforhandlingerne er præget af manglende tillid, og dermed ikke bevæger sig. Til september mødes verdens ledere for at diskutere realiseringen af FN's udviklingsmål – 2015 Målene.

Sammen med Senegal er Danmark vært for dette møde, og her får Danmark og andre rige lande endnu en mulighed for at vise, at de mener det alvorligt, når de lover global ansvarlighed overfor verdens fattige.

Manglende respekt for menneskerettigheder gør det svært at nå 2015 Målene

Af Morten Iversen og Lisa Blinkenberg, Amnesty International Danmark

I forbindelse med topmødet om FN's udviklingsmål, 2015 Målene, til september foreligger der nu et første udkast til slutdokumentet. Oplæggets hovedbudskab er, at målene kan nås ved hjælp af et fælles ansvar. Men det beskriver også, at der mangler fremgang på en række områder, og remser en række indsatsområder op for at nå målene.

"[...] der mangler et skarpt fokus på, at målopfyldelsen bør have de mest sårbare og ekskluderede grupper i fokus."

Så vidt så godt. Men forslaget har også sine begrænsninger: Vejen frem drukner i mængden af uprioriterede forslag. Forslagene er uforsigtigt henstillinger. Og der mangler et skarpt fokus på, at målopfyldelsen bør have de mest sårbare og ekskluderede grupper i fokus.

Fra Amnestys rapporter om mørdredødelighed i Peru, Burkina Faso, Sierra Leone og USA; om slum og tvangsforflytninger i Kenya, Zimbabwe og Cambodja; til virksomheders manglende ansvar i Indien, Nigeria og Papua New Guinea tegner der sig et klart billede af en af de store mangler i arbejdet med at nå 2015 Målene. Hvad enten det drejer sig om Afrika, Asien eller andre steder, mangler der fokus på de mest sårbare og ekskluderede befolkningsgrupper. De kommer ikke ud af deres fattigdom,

da deres basale menneskerettigheder ikke respekteres.

Diskrimination og eksklusion pga. etnisk identitet, kaste, race, køn mv. fører til systematisk udelukkelse over alt i verden. Mange steder er myndighederne korrupte og forfølger de borgere, der kæmper for de ekskluderes rettigheder. Eller også er myndighederne fraværende og har overladt magten til gangstere og kriminelle, f.eks. i mange slumområder.

"De kommer ikke ud af deres fattigdom, da deres basale menneskerettigheder ikke respekteres."

De fattige bliver ikke inddraget i de planer, der skal hjælpe dem ud af fattigdommen, og de bliver ikke oplyst om deres rettigheder. Fattigdomsbekæmpelsen bliver med andre ord sjældent et folkeligt og demokratisk projekt, der kan mobilisere samfundet til en fælles indsats og skabe bæredygtige resultater.

Derfor er der et stærkt behov for, at arbejdet for 2015 Målene systematisk inddrager analyser baseret på menneskerettighederne med det formål at fjerne de barrierer, der forhindrer de fattigste i at komme ud af fattigdommen.

For mere information se Amnestys nye rapport: *"From Promises to Delivery"* på www.amnesty.org

Søren Pinds dilemma

Af Michael Juul Larsen, politikassistent i Mellempolitisk Samvirke

Søren Pind har for nylig lanceret sin nye udviklingsstrategi, der blandt andet lægger op til større fokus på den private sektor og erhvervsstøtte. I den forbindelse har MS været engageret i en diskussion vedrørende, om fattigdomsfokus nu også er bibeholdt.

”Dansk bistand bliver [...] beskåret med 2,3 mia. over de næste 3 år, hvilket [...] vil medføre et fald i dansk bistand fra 0,88 pct. af BNI i 2009 til 0,76 pct. i 2013.”

Lanceringen af den nye strategi kom kort tid før forhandlingerne om genopretningsplanen, som har fastfrosset dansk bistand. Dansk bistand bliver dermed beskåret med 2,3 mia. over de næste 3 år, hvilket ifølge finansministeriets beregninger vil medføre et fald i dansk bistand fra 0,88 pct. af BNI i 2009 til 0,76 pct. i 2013. Det drastiske fald i dansk bistand afsporede den endelige debat i Folketinget om Pinds nye strategi.

Det er der også god grund til. Regeringens genopretningsplan gør op med Ulla Tørnæs’ løfte om, at verdens fattigste ikke skal betale for vores krise. De er uden skyld og bliver hårdest ramt af den globale finanskrisen, der kommer oven i fødevarekrisen og klimakrisen.

Nu skal ”alle holde for” - selv verdens fattigste. Det er Søren Pinds store problem og dilemma. Han skal nu ud og overbevise andre EU lande om, at vi skal leve op til vores forpligtelser på 0,7 pct. af BNP på trods af krisen. Søren Pind er dog ikke bekymret. For som han udtalte ved lanceringen af AidWatch rapporten om EU’s udviklingsbistand den 10. juni, så får Danmark stadigvæk stor ros i EU.

”[...] det bliver svært at argumentere for, at andre lande skal øge deres bistand og lade vær med at bruge bistandsmidler på hjemlig økonomisk genopretning.”

Danmark misser imidlertid pointen. Ved at lave et opgør med tankegangen bag Ulla Tørnæs’ løfte har Danmark fjernet en stor del af legitimiteten bag sine argumenter.

Selv om Danmark får ros for, at bistanden er over 0,7 pct. af BNP, så ændrer det ikke ved, at det bliver svært at argumentere for, at andre lande skal øge deres bistand og lade vær med at bruge bistandsmidler på hjemlig økonomisk genopretning. Danmark har ikke den økonomiske og politiske vægt, der skal til at sige, ”Gør hvad jeg siger, ikke hvad jeg gør!”

ARRANGEMENTER

Mandag d. 21. eller onsdag d. 23. juni
Kl. 9.00 – 17.00
Mellemfolkeligt Samvirke
Fælledvej 12
2200 København N

Eller:

Onsdag d. 30. juni
Kl. 9.00 – 17.00
Projektrådgivningens lokaler Kloster-
port 4A, 3. Sal
8000 Århus C
2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
Hvor: En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Input til din 2015-kampagne

Kurset vil give dig faktuel viden om 2015 Målene, muligheder for at netværke med andre organisationer, der også laver kampagner samt give dig konkrete workshopværktøjer indenfor:

- Innovativ og kreativ idéudvikling
- Kampagneplanlægning
- Effektiv kommunikation

Arrangør: Mellemfolkeligt Samvirke, NGO-forum og Projektrådgivningen.

Tilmelding og yderligere information: [her](#)

Spørgsmål rettes til: mgn@ms.dk

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:

www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen, 92-gruppen og Lisbeth Schlottmann Larsen, WWF Verdensnaturfonden

Tidligere numre kan ses på

www.92grp.dk

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en mail til:

92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Nørrebrogade 68 B

2200 København N

T 35 24 50 90

E 92grp@92grp.dk